



בבית המשפט העליון

עמ"ס 6409/10

כבוד השופט ע' פוגלמן

בפני:

ע

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 19.8.2010 ב-מ"ת 44444-07-10 שניתנה על ידי כבוד
סגן הנשיאה, השופט ע' מודריק

ו' בתשרי התשע"א (14.9.2010)

תאריך הישיבה:

עו"ד הישאם אבו שחאדה

בשם המערער:

עו"ד רועי שויקה

בשם המשיבה:

החלטה

1. המערער, תושב רצועת עזה כבן 27, נעצר ביום 21.11.2003 במחסום צה"ל ולאחר חקירה הוגש נגדו כתב אישום לבית המשפט הצבאי בחבל עזה. המערער הורשע, לפי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בחברות בהתאגדות בלתי מותרת (החמא"ס) ובקשירת קשר לגרימת מוות בכוונה בשני מקרים. כן הורשע המערער בעבירות של ביצוע שירות עבור התאגדות בלתי מותרת. בגין הרשעתו, נדון העורר ל-6 שנות מאסר. מאסרו של המערער אמור היה להסתיים ביום 21.8.2009 אולם ביום 18.8.2009 הוצא נגדו צו לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, תשס"ב-2002 (להלן: החוק). ביום 18.10.1999 נבחן צו הכליאה בהליך של ביקורת שיפוטית לפי החוק. במסגרת כחינה זו קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט צ' גורפינקל) כי הגדרתו של המערער כ"לוחם בלתי חוקי" הייתה מוצדקת, וכי היה יסוד סביר להוצאתו של צו הכליאה הואיל ושחרורו של המערער יש בו כדי לפגוע בביטחון המדינה. על החלטה זו הוגש ערעור, אשר נדחה על-ידי בהחלטתי מיום 23.11.2009. באותה

החלטה נקבע, כי יישומם של הכללים הרלוונטיים על עניינו של המערער מוביל למסקנה, כי מן הדין לאשר את צו הכליאה שהוצא נגדו, משום שמכלול הנתונים הקיימים בעניינו מצביע על מסוכנות עתידית לביצוע פעולות שיפגעו במדינת ישראל ובתושביה, ככל שהמערער ישוחרר (עמ"ס 9257/09 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.11.2009)).

2. עניינו של המערער הובא לביקורת שיפוטית עיתית נוספת בפני בית המשפט המחוזי, ובהחלטת בית המשפט (כב' השופט נ' מודריק) מיום 11.2.2010 נקבע, כי מעיון בחומר החסוי "מתבררת פעילות גרחת ועמוקה של [המערער] במסגרת החמא"ס. הצטברו מידעים על שמירת זיקה וקשר עם הארגון גם לאחר שה[מערער] נכלא. גילו של [המערער] תואם את גילאי הפעילות החבלנית של הארגון. מתקיימת, אם כן, סכירות גבוהה ש[המערער] אם ישוחרר יחזור וישתלב בפעולות האיבה שהחמא"ס מתכנן ומוציא לפועל (בשום מקום לא ניתנה מפי [המערער] הבטחה והצהרה שאם ישוחרר מכלאו ימשוך ידיו מפעילות איבה במישרין או בעקיפין". על החלטה זו הוגש ערר לבית משפט זה, אך הוא נדחה בהחלטתו של השופט ח' מלצר מיום 6.6.2010. בהחלטתו ציין בית המשפט, כי החומר החסוי שהוצג בעניינו של המערער הוא מעודכן באופן יחסי ומצביע על פעילות עקיפה הקושרת את המערער לפעילות עוינת גם לאחר כליאתו; וכי הדבר מלמד על מסוכנות נמשכת מצידו של המערער, עובדה שאיננה מאפשרת לסיים את כליאתו. בצד האמור צוין, כי בשים לב למעצרו הנמשך של המערער, יש להניח כי גורמי הביטחון המפקחים על המשך מעצרו של המערער יוסקו לבחון את עניינו כתדירות של אחת לשלושים יום, בכדי לבדוק אם המידעים הקיימים בעניינו מצדיקים את המשך החזקתו במעצר או שחרורו.

3. עניינו של המערער הובא לביקורת שיפוטית נוספת בפני בית המשפט המחוזי. בהחלטתו מיום 19.8.2010 ציין בית המשפט (כב' השופט נ' מודריק) כי הוא בחן את המידע שהציג שירות הביטחון הכללי בכללותו, וגם מידע חדש שהתקבל לאחר הביקורת הקודמת. נקבע, כי ממידע זה עולה שמסוכנותו של המערער שרירה וקיימת, וכי שחרורו "עלול להוביל לשילובו המחודש במערך הפעילות של החמאס ברצועת עזה" (עמ' 1 להחלטה). בהמשך ציין בית המשפט, כי טיעוני המשיבה הניחו את דעתו שהוראתו של בית המשפט זה לפיה מדי חודש תקוים בדיקה בדבר הצורך בהמשך מעצרו של העורר – אכן מתבצעת. כן צוין, כי ככל הנראה, מספרם של הלוחמים הבלתי חוקיים המוחזקים ככלואים מצומצם מאוד, והבדיקה והשקילה של הצורך בהמשך מעצרו מתבצעת באופן מתמיד וכדקדקנות רבה.

4. מכאן הערעור שלפניי בגדרו נטען, כי המערער נתון מאחורי סורג ובריה תקופה ממושכת ביותר, שכן צו הכליאה הנוכחי הוצא נגדו במועד בו עונש המאסר שנגזר עליו כבר התקרב אל סיומו. בנסיבות אלה, סבור המערער כי יש לבחון אם הראיות המצויות בידי המשיבה מצדיקות את המשך כליאתו. בהקשר זה הודגש, כי ייתכן שראיות שהיו רלוונטיות בעבר אינן רלוונטיות עוד ואין בהן כדי להצדיק את המשך כליאתו של המערער. בא-כוחו של המערער הוסיף וציין, כי נוכח הזמן הרב כמהלכו מוחזק שולחו בין כותלי בית הסוהר, חל שינוי ממשי בעוצמתה של המסוכנות הנשקפת ממנו, משום שהוא אינו עומד יותר בקשר עם פעילי חמאס, ומשום שהוא הפיק לקחים מאירועי העבר. בא-כוח המשיבה לא כפר, במסגרת הדיון בעל-פה, בכך שהמערער אכן נתון מזה זמן ממושך מאחורי סורג ובריה, אך בצד האמור הוא ציין כי הן בהחלטתו הן בהחלטתו של השופט ה' נלצר בעניינו של המערער, צוין כי קיימות אינדיקציות ראיות לכך שהוא המשיך בפעילותו גם לאחר שנכלא. בהמשך, בדיון שנערך במעמד צד אחד, עמדו נציגי השב"כ על מהותו של החומר הקיים נגד המערער והשיבו לשאלות ביחס אליו. בא-כוח המשיבה הוסיף והדגיש כי הפעלת הסמכויות לפי החוק נעשית במשורה ורק כאשר קיים כורח בטחוני, והבהיר, כי נכון להיום, כלואים מכוחו של החוק ארבעה לוחמים בלתי חוקיים בלבד, שבעניינם נערכת ביקורת חודשית בידי פורום מיוחד של גופי הביטחון.

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי החלטתו של בית המשפט המחוזי לאשר את המשך כליאתו של המערער היתה מוצדקת ואין עילה להתערב בה. התשתית הנורמטיבית הצריכה לעניינו, פורטה בהחלטתי הקודמת בעניינו של המערער ואיני רואה להדרש אליה בשנית. כעולה גם מן ההחלטות הקודמות שניתנו בעניינו, מן החומר הראיתי החסוי הקיים בעניינו של המערער עולה כי הוא היה, עובר למעצרו, פעיל בזרוע הצבאית של החמא"ס, ובמסגרת זו היה שותף לתכנון פיגועים, איסוף כספים ורכישת אמל"ח עבור ארגונו. החומר החסוי העדכני שהוצג מעיד על המשך פעילות ארגונית במסגרת החמא"ס על אף שהמערער מצוי מאחורי סורג ובריה. עובדה זו מעידה כי המסוכנות הנשקפת ממנו – ושבגין תוצאותיה הורשע וריצה בעבר עונש מאסר, ובגינה אף הוצא, מלכתחילה, צו הכליאה שלפניי – לא נמוגה, ובנסיבות אלה, אין מנוס מלאשר את המשך כליאתו. אכן, אין להתעלם מפרק הזמן המצטבר שבעטיו מוחזק המערער מאחורי סורג ובריה. אמנם, בנקודת הזמן הנוכחית, נוכח הסיכון הנשקף מהעורר, אין מנוס מדחיית הערעור. יחד עם זאת בשים לב לתקופת כליאתו הממושכת של המערער, הנחתי היא כי הגורמים המוסמכים יוסיפו ויקיימו הערכת מצב בעניינו של העורר מדי חודש כחודשו, וישקלו בזהירות יתירה את חיוניות המשך כליאתו של העורר.

נוכח כל האמור, הערעור נדחה. החלטה זו מותרת בפרסום.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשע"א (14.9.10).

ש פ ט

חעותק כפוף לשנינויי עריכת/ניסוח. 10064090_M01.doc חג
מרכז מידע, טל' 02-6593666; אתר אינטרנט, www.court.gov.il